

DACĂ N-AȘ FI PLIN DE NOROC CA BROASCA DE PĂR, N-AȘ AVEA NOROC DELOC!

Treceți-le în revistă și pe astea:

- Pe timpul verii, Miller Killeru' s-a înălțat cu **15 centimetri**.
- Mă silește să intru în echipa de **fotbal a școlii**.
- Jeanne Galletta crede despre mine că sunt un **netrebnic**.
- Doamnele de la cantină au băgat iar **meniul lor misterios**.
- Fac parte dintr-o clasă „**specială**“ din care nu vrea nimeni să facă parte.

ȘI ĂSTA-I DOAR ÎNCEPUTUL...

**ÎNTÂAMPLĂRI
AMUZANTE
DIN GENERALĂ**

**Norocul meu
PĂCĂȚOS!**

JAMES PATTERSON

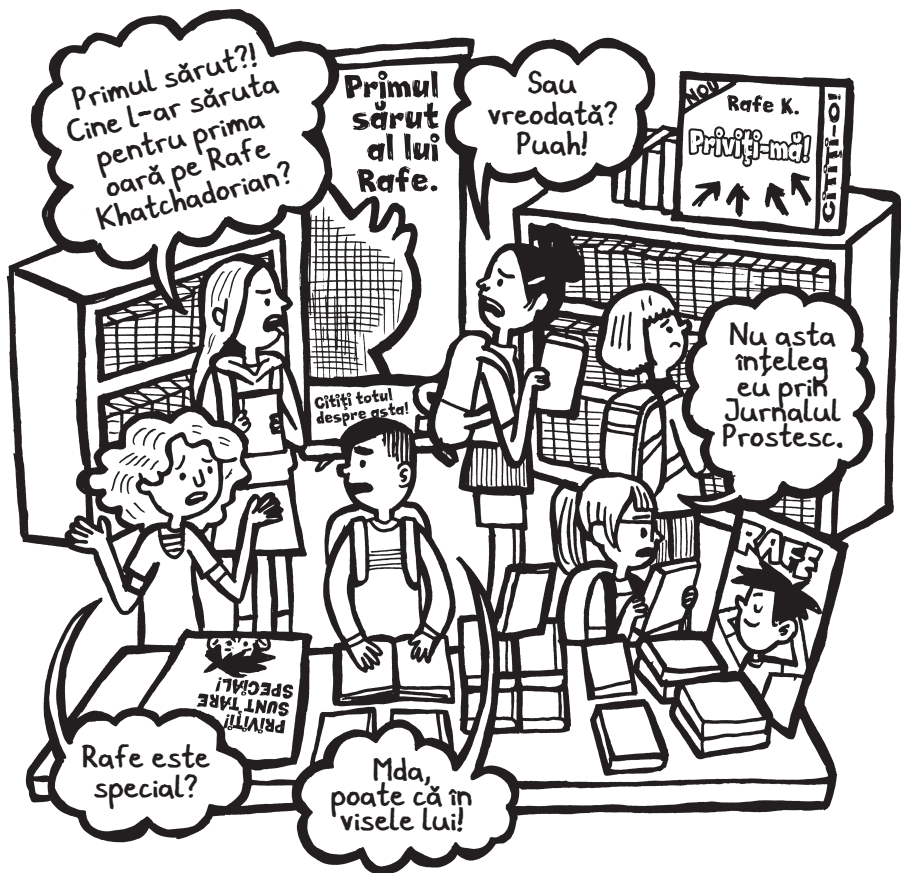
ȘI CHRIS TEBBETTS

**ILUSTRĂȚII DE LAURA PARK
TRADUCERE DE SORIN PETRESCU**

CORINT JUNIOR

**SUPORTERULUI MEU PREFERAT,
ILSE TEBBETTS
—C.T.**

Primul sărut?!
Cine l-ar săruta
pentru prima
oară pe Rafe
Khatchadorian?

Primul
sărut
al lui
Rafe.

Sau
vreodată?
Puah!

Rafe K.
Priviți-mă!
↑ ↑ ↑

Citiți totul
despre asta!

Nu asta
înțeleg
eu prih
Jurnalul
Prostesc.

Rafe este
special?

Mda,
poate că în
visele lui!

PRIVIȚII
SUNT TARE
SPECIALI

RAFE

CITITI-ŢI!

ACESTA NU ESTE UN EXERCIȚIU!

Incă de când ne-am cunoscut – oare cât timp
a trecut de atunci? – am tot luat șuturi în
fund în fel și chip. Bun, oficial, șuturile în fund se
opresc aici.

Pe pagina asta.

Înainte de următorul punct

•

Iată de ce asta ar putea să fie cea mai bună
poveste a mea. Am strâns o grămadă de chestii
pe care să vi le spun. Mai multe ca niciodată, de
fapt. O vreme m-am gândit să intitulez cartea
asta *Șuturile în fund se opresc aici*. Sau poate *Ia
priviți-mă, sunt special*. Sau *Primul sărut*. Sau
Rafe Khatchadorian: artistul-agent secret.

Dar nu i-am dat niciun titlu de felul acesta. Dacă încă nu ați băgat de seamă, titlul cărții este *Norocul meu păcătos*.

Și chiar dacă nu sună precum cel mai vesel și lipsit de griji titlu auzit vreodată de voi (cu deplină îndreptățire), în cartea asta se întâmplă o mulțime de lucruri uluitoare.

Cum ar fi eu în postura de vedetă de fotbal american. Bine, bine! Știu că *fotbal* și *Rafe Khatchadorian* nu merg împreună cum merg, de exemplu, șunca cu ouăle prăjite. Dar chiar eu am fost cel care a intrat pe teren în echipa Șoimilor de la Generala din Hills Village. S-a întâmplat pe bune!

Pe cele mai bune!

Nu mă înțelegeți greșit. Nici gând să spun că povestea mea va fi doar despre eseuri și majorete care-mi strigă numele. (*Evident!* Păi, n-ați văzut cum arăt?!)

Vreau să spun doar că... Hm, știți ce? Poate că ar fi bine să o iau cu începutul. Și ca să fac asta, trebuie să ne întoarcem olecuță în timp. Ceea ce înseamnă că voi avea nevoie de demodatul, dar bine-venitul flashback. După care va urma un flash-forward și în final Dumnezeu mai știe ce!

Așa că puneți-vă centurile, oameni buni!
Urmează un drum cu denivelări!

Sunteți gata? Bun!

Urmează *flashbackul!*

